

„Na MS jsem se připravovala 3 týdny na Aljašce ve Fairbanks a poté odcestovala do Dawsonu,“ vypráví Jana. Oproti tratím v Evropě jsou na Aljašce a v Kanadě tratě rovinatější. Po tomto zjištění měla Jana velké obavy, jak to budou psi zvládat. Tratě na MS vedly po řece Yukon, takže se nedalo čekat žádné převýšení. Jana byla přihlášena v kategorii kombinace na 10 km - tj. skijöring a po pěti hodinách start s pulkou a skijöring se dvěma psy (SKJ 2) na 20 km. „V kombinaci se nám moc nedařilo, přestože jsme měli dobře natrénováno. Na poledním hromadném startu jsme se drželi na místě druhém, ale po 6 km dostal Jumpy hrozné křeče do zadních nohou. Pomalu jsme se dostali do cíle a snažili jsme se dát Jumpyho dohromady. Pustili jsme z hlavy start v pulce, který začínal v 17 hodin. Jumpy se ale zázračným způsobem vzpamatoval a veterináři, kteří ho ošetřovali, nevěřili vlastním očím a do závodu ho pustili. Jumpy chtěl závodit, a tak jsme to zkusili. O nic nešlo. Jumpy běžel úžasně! V pulce měl 27 kg navíc (zátěž 0,7 kg na psa) a běžel, jako by nic netáhl. Byl největším a nejtěžším psem na šampionátu,“ vzpomíná Jana. Startovalo se Gundersenovou metodou. Jana startovala s 6,5minutovou ztrátou na první jako jedna z posledních. Dokázali se prokousat na místo druhé. Na první místo chybělo pouhých 8 vteřin. Jméno Jumpy se stalo mottem šampionátu a každý, kdo šel okolo se

usmíval a pokřikoval „Jumpy, Jumpy“. „Byla jsem pyšná, jaký je to borec,“ usmívá se Jana. Vyhlášen byl zvlášť SKJ 1, kombinace a pulka. Takže první medaile pro českou výpravu byla z pulky. První a třetí místo obsadily Švédky.

ZLATO JE DOMA

Druhý den v poledne už Jana stála na hromadném startu ve SKJ 2 s Nessem a Forestem na trati dlouhé 20 km. „Nebyla jsem na 100 procent přesvědčená, že psi tuto rovinu bez problémů zvládnou. Po příjezdu jsme zjistili, že z původních 17 km, které byly v propozicích je trať prodloužena o 3 km. Nezbyvalo ale nic jiného než klukům věřit, že to zvládnou,“ vypráví Jana.

Hned po startu se ujali vedení, které se postupně zvyšovalo, a do cíle se dostali s ohromným náskokem. Po asi 4 až 5 km se trať stočila na břeh řeky a kupodivu se objevilo stoupání. „Z toho jsem měla ohromnou radost. Náš náskok se neustále zvyšoval a já jsem jen s úsměvem povzbuzovala psy. Nepolevovala jsem ale v rychlosti, švédské týmy se za mnou mohly kdykoliv objevit. Když jsme se dostali zpátky na řeku, do míst, kde vedla trať věřejšího SKJ 1, věděla jsem, že jedeme domů. S úsměvem na rtech a oslavování kupodivu švédskými a norskými trenéry jsme se vrátili do cíle a tam jsem se dozvěděla, že jsme porazili i chlapy,“ usmívá se Jana. Průměrná rychlost na 20 km se pohybovala okolo úctyhodných 36 km/hod. „To

Jana Porubská a evropský saňový pes Ness na MS pro českou republiku vybojovali zlatou medaili

MISTŘI světa

V polovině března se v Kanadském Dawson City konalo mistrovství světa psích spřežení. Za velkou louži se vydala i Jana Porubská, reprezentantka ve skijöringu, se třemi evropskými saňovými psy Jumpym, Nessem a Forestem.

se psem nejezdím ani na závodech na kole,“ směje se. Druhé místo patří Švédkám, třetí putuje do Ameriky.

CO DODAT?

Samozřejmě velká gratulace. Je to obrovský úspěch, že se dokázali vyrovnat s tak velkou změnou prostředí a tak dlouhým cestováním. O to je to sladší... Na šampionátu se spřežením se zúčastnili ještě další tři čeští reprezentanti: Jiří Krejčí v kat. 6 psů, který obsadil 3. místo, Jiří Trnka ml. v kat. 4 psů, který obsadil mís-

to 5. a Pavel Porubský, který závod pro nehodu nedokončil. Český mushing stále roste a ve světě má čím dál větší zvuk.

PODĚKOVÁNÍ

„Chtěla bych moc poděkovat sponzorům, díky kterým se cestu podařilo uskutečnit. Firmy KLIMA RAPID a Daikin poskytly letenky, fi. Manmat do posledního puntíku oblékla psy a fi. Candy obstarala za oceánem krmení Nutram, na kterém naši psi dokázali zvítězit. Moc děkuji.“

Václav Macháček

Vlevo: Zlato a stříbro z MS v Kanadě. Jana, Ness a Forest si jedou pro zlato.